

ת"פ (באר שבע) 32761-11-20 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' מאיר בן מאוריס אברזיל

בית משפט השלום בבאר שבע

ג' סיוון תשפ"ד
09 יוני 2024

ת"פ 32761-11-20 מדינת ישראל נ' אברזיל(עציר) פ"ל 14475-08-23 מדינת
ישראל נ' אברזיל(עציר)

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ

נגד

הנאשם מאיר בן מאוריס אברזיל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יוסי
גגולה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- כניסה למגורים לבצע עבירה, בניגוד לסעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- נהיגה בזמן פסילה - פסילת בית משפט, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961;
- נהיגה ללא רשיון (מעולם לא הוציא), בניגוד לסעיף 10(א) לאותה פקודה;
- נהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל - 1970.

כתב אישום מתוקן ת/1 - ת"פ 32761-11-20 (להלן: "תיק האב"):

בתאריך 03.10.20 בסמוך לשעה 10:00 נכנס הנאשם אל חצר בביתו של מר יוסף סבח בבית מס' 32

במושב פעמי תש"ז (להלן: "הבית"), נטל סולם נמוך, פנה לכיוון החלון של חדר האורחים והניחו תחת החלון תוך שהוא נוטל חפץ בין מסגרת החלון לבין המשקוף, פתח את החלון ונכנס דרכו אל תוך הבית.

במעשיו של הנאשם התפרץ לביתו של המתלונן בכוונה לבצע גניבה.

כתב אישום ת/2 - פ"ל 14475-08-23 (להלן: "תיק הצירוף"):

הנאשם הינו בלתי מורשה לנהיגה, אשר מעולם לא הוציא רשיון נהיגה.

בתאריך 09.02.22 נדון הנאשם בנוכחותו במסגרת ת"פ 55906-02-21 בבית המשפט השלום באשקלון, לפסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 32 חודשים.

הפסילה החלה להימנות מיום שחרורו ממאסר.

בתאריך 27.08.23 בסמוך לשעה 00:08 נהג הנאשם ברכב מסוג משא סגור תוצאת איסוזו מ.ר. 09099412 (להלן: "רכב הנאשם") בכביש 34 מכיוון כללי יושיביה (להלן: "המקום").

במקום ובמועד האמור, נהג הנאשם בהיותו בלתי מורשה לנהיגה ובהיותו בזמן פסילה, ביודעין.

במקום ובמועד האמור, נהג הנאשם ללא פוליסת ביטוח בתוקף.

ביום 06.06.23, נקשר הסדר טיעון בין הצדדים, במסגרת תיק האב, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעובדות ובעבירה שבכתב האישום המתוקן.

ההסדר לא כלל הסכמה לענין העונש, אך הוסכם, כי הנאשם יופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים. בנוסף, מטעמי יעילות בלבד, הופנה הנאשם להערכת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ביום 24.10.23 הוגשה הודעה מטעם הממונה על עבודות השירות בשב"ס, לפיה הנאשם נעצר בתיק אחר, ולכן לא ניתן לבחון התאמתו לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות.

במועד שנקבע לשמיעת פרשת העונש בתיק האב, עתרה ההגנה לצרף את התיק הנוסף שנפתח נגד הנאשם; הוגש כתב האישום שבתיק הצירוף; והנאשם הודה והורשע בעובדות ובעבירות שבתיק זה.

לאור צירוף התיק, ועל מנת לאפשר לצדדים להיערך לטיעונים, נשמעה פרשת העונש במועד אחר.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/3א') - לחובת הנאשם, הרשעות מרובות, רובן חוזרות ונשנות, בעבירות של התפרצות לבית מגורים/תפילה; שיבוש מהלכי משפט; הפרת הוראה חוקית; גניבת דבר בעל ערך; גניבה נכס ששווי העולה על 500,000 ₪; איומים; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; התחזות כאחר במטרה לזכות בנכס לא לו; קשירת קשר לעשות פשע; סחר/עסקה למסירת החזקה בנשק לאחר; שוד מזוין בחבורה/באלימות; התחזות כאדם אחר במטרה להונות; זיוף; גניבה; בריחה ממשמר חוקי; החזקת סם שלא לצריכה עצמית; החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית; שימוש במסמך מזויף; זיוף בכוונה לקבל דבר; נשיאת סכין למטרה לא כשרה; גניבת רכב; נהיגה בזמן פסילה; ידיעות כוזבות; קבלת דבר במרמה; שבל"ר ונטישה באותו מקום; בריחה ממעצר; פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה; תקיפה סתם; גניבה מרכב; פריצה לרכב; ניסיון לגניבה מרכב; הפרת חובה חקוקה.

· גיליון רישום תעבורתי של הנאשם (ת/3ב') - לחובת הנאשם, ריבוי הרשעות בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה (פסילת בית משפט) ונהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא). בנוסף, הרשעות תעבורה בעבירות של שימוש בטלפון בעת שהרכב נע ללא דיבורית; נהיגה ללא רישיון רכב; אי ציות לשוטר; נהיגה בחוסר זהירות; מתן רשות לאחר להשתמש ברכב ללא ביטוח; היתר לנהיגה למי שאין לו רישיון נהיגה לסוג הרכב.

· גזר דין ת"פ 55906-02-21 להוכחת מאסר מותנה, פסילה מותנית והתחייבות (ת/4) - הנאשם נתן את הדין בגין עבירות של התפרצות למקום תפילה בכדי לבצע עבירה; גניבת דבר בעל ערך דתי העולה על 500,000 ₪; הפרת הוראה חוקית; נהיגה ברכב ללא ביטוח; נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא); שיבוש מהלכי משפט. במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל הסכמה על חלק מרכיבי הענישה, נגזרו על הנאשם 28 חודשי מאסר; הפעלת מאסר מותנה בחופף לעונש זה; 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עבירת רכוש מסוג פשע; 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית או עבירה של נהיגה בזמן פסילה; פסילת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים; הפעלת פסילה מותנית במצטבר לפסילה זו, כך שמשך הפסילה יועמד על 32 חודשים; פסילה על תנאי למשך 9 חודשים, אשר תופעל ככל שיעבור הנאשם עבירה של נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון.

ההגנה הגישה אסופת מסמכים בנוגע לנאשם ומשפחתו (נ/2) - אשת הנאשם הוכרה כנפגעת פעולות איבה כיוון שנכחה בבית הוריה בשדרות ביום 07.10.23, והוכרה כזכאית לנכות בשיעור 45%. בנו של הנאשם מחזיק בתעודת נכה ובעל צרכים מיוחדים. הנאשם ואשתו נמצאים בהליך חדלות פירעון.

מטעם ההגנה, העידה רעיית הנאשם, דוברת אברזיל, אשר מסרה, כי היא מודעת לחומרת מעשיו של הנאשם, והיא הפצירה בו שיפסיק. לדבריה, היא זקוקה לו, כיוון שהיא מגדלת לבד שני ילדים, אשר אחד מהם על הספקטרום. עוד מסרה, כי היתה בשדרות ביום 07.10.23 ולכן מוכרת כנפגעת פעולות איבה וסובלת מפוסט טראומה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

ביום 17.12.23, הוגש תסקיר לתיק האב, שכותרתו הינה "תסקיר משלים", בו הפנה שירות המבחן לנסיבות האישיות של הנאשם שנסקרו בתסקיר המעצר שהוגש במסגרת מ"ת 14477-08-23).

הנאשם כבן 48, נשוי בפעם השלישית ואב לתאומים בני 5 מנישואיו הנוכחיים וכן לילדה בת 14 מנישואיו הקודמים.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד, ובמסגרת מאסריו, השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות.

הנאשם מסר, כי שולב במוסדות סגורים תחת פיקוח חסות הנוער לאור מעורבות פלילית החל מגיל צעיר.

הנאשם לא גויס לשירות צבאי עקב הרשעותיו הפליליות.

הנאשם מסר, כי לא עבד בעבודה יציבה ומסודרת ומרבית חייו שהה במאסרים ממושכים.

לנאשם 19 הרשעות קודמות בעבירות של אלימות; מרמה; רכוש; סמים; הפרת הוראה חוקית; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בנוסף, לנאשם 16 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שונות, בהן נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא) ונהיגה בזמן פסילה.

הנאשם מסר, כי בגיל 13 החל לצרוך סמים מסוג קוקאין וחשיש, והוא מכור לסמים מזה כ-20 שנים. הוא לא ניסה להשתלב בגמילה, אלא ניסה להפסיק לבד אך חזר לצרוך סמים.

הנאשם מסר, כי גדל בשכונה המאופיינת ברקע סוציו אקונומי נמוך ונחשף לגורמים עברייניים, אשר כללו קשרים שוליים והשתייכות לארגון פשיעה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד, שההליכים המשפטיים שננקטו נגדו, וכן העונשים שהוטלו עליו, לרבות מאסרים מותנים ברי הפעלה - לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולעבור עבירות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי ועמוק לטיפול בהתמכרות לסמים ולטיפול בדפוסים עברייניים מושרשים, זאת במסגרת קהילה טיפולית סגורה.

שירות המבחן סבור, כי הנאשם יתקשה להתמיד במסגרת כזו לאור הקושי שלו לעמוד בגבולות וחוקים ולקבל סמכות מגורמים שונים.

הנאשם הביע רצונו להשתלב בטיפול וטען, כי מעולם לא ניתנה לו הזדמנות לשנות את דרכיו.

שירות המבחן המליץ על שילובו בהליך כאמור, אך המותב ששמע את הליך המעצר הורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, ולכן, לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית כלשהי.

טענות הצדדים

התביעה טענה בנפרד בנוגע לכל אחד מהתיקים.

ביחס לתיק הפלילי, שענינו כניסה למקום מגורים לבצע עבירה, הגישה התביעה טיעונים בכתב (ת/5).

התביעה טענה לפגיעה בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על קניינו ושמירה על בטחונו, פרטיותו, ורכושו.

התביעה טענה, כי מעבר לפגיעה בשגרת החיים ועוגמת הנפש הקיימות בכל עבירת כניסה לבית מגורים, קיים גם סיכון אינהרנטי להתדרדרות לכדי אלימות של ממש. עוד טענה, כי ישנם נזקים

כלכליים ישירים בדמות מימון אמצעי מיגון שונים.

התביעה טענה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות ללכידה, אשר קיים פיתוי רב לעברן, ומכאן הצורך בענישה מרתיעה שתהפוך אותן ללא כדאיות.

התביעה טענה, כי חברה מתוקנת אינה יכולה להסכים עם מצב בו רכוש אזרחיה הופך להפקר.

התביעה טענה, כי בנסיבות העבירה, יש לקחת בחשבון לחומרה, כי הנאשם נכנס לתוך הבית והעבירה נעברה באור יום לעיני כל, ובכך יצר סיכון להיתקלות עם בני הבית.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לנאשם 19 הרשעות קודמות בעבירות מסוג רכוש; סמים; אלימות ועוד, בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים שלא הרתיעו אותו מלעבור את העבירה דן.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, אשר נמנע מהמלצה טיפולית לאור מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים בתיק אחר.

התביעה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה לצד מאסרים מותנים מרתיעים; קנס; התחייבות להימנע מעבירה; פיצוי למתלונן.

ביחס לתיק התעבורה, טענה התביעה על פה.

התביעה הפנתה לרישום התעבורתי של הנאשם, הכולל 16 הרשעות, כאשר 12 מתוכן היו בגין נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא) ו-5 הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה.

התביעה טענה, כי גם ברישום הפלילי, ישנן עבירות בעלות זיקה לתעבורה.

התביעה טענה, כי ביום 09.02.22, הורשע הנאשם בגין עבירות זהות ונדון לעונש מאסר בן 28 חודשים ומאסר מותנה בן 4 חודשים שהינו בר הפעלה.

התביעה טענה, כי לא היה במאסר המותנה כדי להרתיעו מלעבור שוב את העבירות, כשהוא מסכן את

עצמו ואת משתמשי הדרך.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה טענה, כי בענינו של הנאשם חל סעיף 40א לפקודת התעבורה, המחייב השתתפות פסילה לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים, כאשר בעברו שתי הרשעות בעבירות דומות מעשר השנים האחרונות. התביעה הפנתה לכך, שבעברו של הנאשם, מספר גדול יותר של הרשעות באותה עבירה, בין היתר מהשנים 2018, 2019, 2022.

התביעה טענה, כי הנאשם אינו עומד בתנאים של סעיף 40א(ג) ואין עילה להפחית את ענישת המינימום.

התביעה טענה, כי הנאשם רצידיביסט, אשר לא הורתע מלעבור את העבירות פעם אחר פעם, ועתרה להשית על הנאשם, בגין תיק התעבורה, עונש מאסר שלא יפחת מ-28 חודשי מאסר, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר; פסילה לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים; פסילה על תנאי; מאסר מותנה מרתיע; וקנס כספי.

ההגנה טענה, בנוגע לתיק הפלילי, כי היתה קיימת היכרות מוקדמת בין הנאשם לבין המתלונן, ויום קודם לכן הנאשם שהה אצלו.

ההגנה טענה, כי אין מדובר בכניסה מתוכננת ומתוככמת, וכי לא ידוע מה החפץ שנטל הנאשם, והוא אינו בעל ערך.

ההגנה טענה, כי הנאשם הורשע בסעיף 406(א) ואילו הפסיקה של התביעה הינה לגבי סעיף 406(ב), שהוא סעיף חמור יותר.

ההגנה טענה, כי הנאשם היה משוחרר בתיק זה והופנה לתסקיר שירות המבחן.

ההגנה טענה, כי התיק בגינו נדון ל-28 חודשי מאסר הינו מאוחר לתיק זה.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין 3 ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה טענה, כי גם בנוגע לתיק התעבורה, עתרה התביעה למתחם ענישה שאינו תואם את העבירות

דנן, והנאשם עצר ושעה להוראות השוטרים, הודה בהזדמנות הראשונה.

ההגנה עתרה למתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם - נשוי, אב לשני ילדים. אשתו וילדיו שהו אצל קרובי משפחה בעיר שדרות בעת מתקפת ה-07.10.23 והוכרו כנפגעי פעולות איבה, סובלים מפוסט טראומה ובמעקב פסיכיאטרי. בנוסף, רעיית הנאשם מגדלת לבד את הילדים ומתקשה.

ההגנה ביקשה להפעיל המאסר המותנה בן 4 חודשים בחופף לעונש שיוטל או לחילופין, שחציו יהיה בחופף וחציו במצטבר.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מבקש את רחמי בית המשפט ונוטל אחריות על מעשיו. לדבריו, העבר הפלילי שלו כבר ישן. לדבריו, עשה טעות חמורה בכך שנהג שוב. עוד מסר, כי משפחתו תנטוש אותו ככל שייכנס שוב לכלא. הנאשם מסר, כי יש לו ילד נכה והוא מבקש שיתחשבו בו, הוא שינה את דרכיו ועייפה נפשו.

דיון והכרעה

העבירות שעבר הנאשם אינן קלות.

עבירות נגד הרכוש הפכו למכת מדינה של ממש ומחיר הנזקים, מתגלגל לפתחו של הציבור, הן בפגיעה כלכלית והן בפגיעה הנפשית ובתחושת הביטחון וההגנה של האזרח.

לרוב, בעבירות רכוש מסוג זה, לא ניתן כלל לאתר את העברין, והקרבת נותר ללא מזור לנזק שנגרם לרכושו ולנפשו.

עבירות שכאלה, בעלות פוטנציאל להסלים לאירוע אלימות ואף קיפוח חיים.

לא אחת נקבע, כי על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים, כך שעבירות אלו יהפכו לבלתי כדאיות, ובכך למגר התופעה.

ראה רע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם. [ההדגשה אינה במקור].

כן, ראה, רע"פ 398/14 טל ערג' נ' מדינת ישראל, (16/03/14), שם נאמר:

מיותר לציין את חומרתם היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים.

(ההדגשה אינה במקור).

אשר לעבירות התעבורה, כבר נאמר לא פעם, כי כלי רכב בו נוהג אדם, עלול לשמש כנשק וככלי משחית. נהיגה בכבישים על ידי מי שאינו מורשה לכך ומעולם לא הוציא רשיון נהיגה, יוצר פוטנציאל לפגיעה קשה ואנושה בחייהם של משתמשים תמימים בדרך, עד כדי קטילתם וקיפוח חייהם.

יתרה מכך, נהג הנאשם ללא ביטוח, ונטל סיכון, כי במקרה של תאונה, לא ניתן יהיה לקבל פיצוי כלשהו מחברת הביטוח.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה שהוטלה בבית המשפט, מהווה זלזול בוטה בערכאות השיפוטיות, החלטות שיפוטיות ובמערכת אכיפת החוק כולה.

על כך, ראו רע"פ 2666/12 עטאללה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור

כן ראו, רע"פ 665-11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת;

להלן, יובאו מספר פסקי דין בעבירות דומות:

פסיקה בנוגע לתיק הפלילי

· עפ"ג 27076-08-15 **ראובן נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה של התפרצות לדירת מגורים וגניבת צמיד. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר, אשר כללו הפעלת מאסר מותנה, לצד ענישה נלווית. ערעורו על חומרת העונש נדחה ובית המשפט המחוזי ציין, כי מתחם הענישה הינו "סביר ומקובל".

· ת"פ 47219-08-21 **מדינת ישראל נ' בודובסקי** - נגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום אשר צורפו להליך אחד. תיק הצירוף, עניינו כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה, כאשר הנאשם נכנס דרך חלון פתוח לבית שאינו מאוכלס. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 16 חודשי מאסר.

· ת"פ 40447-02-21 **מדינת ישראל נ' ביטון** - הנאשם נכנס לבית קרקע, דרך הדלת אשר היתה פתוחה, ונטל סך בן 200 ₪ מתוך קופת צדקה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 16 חודשי מאסר.

· 7000-09-21 **מדינת ישראל נ' פשייב** - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין, עבירה של התפרצות ועבירת גניבה. הנאשם נכנס לביתו של המתלונן דרך הדלת, אשר לא היתה נעולה, וגנב שני מכשירי טלפון נייד. לאחר מכן, גנב ממחסן הבית כלי עבודה שונים, וכאשר יצא מהבית, גנב אופניים חשמליים השייכים לשכן. כל הרכוש הגנוב - הוחזר. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר בפועל.

פסיקה בנוגע לתיק התעבורה

· רע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא ביטוח; נהיגה ללא רישיון נהיגה (לא בתוקף מעל 12 חודשים). בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 7 ועד 20 חודשי מאסר בפועל ועל המערער נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 4 שנים; חצי שנה פסילת רישיון נהיגה על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

· רע"פ 2588-16 **אנואר נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא ביטוח; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; 11 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל; ו-12 חודשי פסילה על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

במקרה דנן, בתיק הפלילי, נטל הנאשם סולם וטיפס באמצעותו לחלון, ממנו נכנס לבית, תוך שהוא נוטל חפץ כלשהו.

אין ספק, כי העבירה נעברה תוך תכנון מראש, אך לא נלווה לה תחכום מיוחד ואף לא נטען, כי היתה הצטיידות בכלים כלשהם לצורך העבירה.

אכן, חלק מהפסיקה שהובאה על ידי התביעה, מתייחס לחלופה החמורה יותר, של סעיף קטן (ב) לאותה הוראת חיקוק.

לפיכך, יועמד מתחם הענישה כך שינוע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לתיק התעבורה, בנסיבות המפורטות בכתב האישום, כאשר הנאשם לא רק נהג בהיותו פסול לנהיגה על ידי בית משפט, אלא, קיימות מספר נסיבות לחומרה: הוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה; הנהיגה היתה ברכב משא ולא ברכב פרטי, על פוטנציאל הסיכון הגבוה הנובע מכך; הנהיגה היתה בכביש בין עירוני; הנהיגה היתה בשעת לילה מאוחרת - מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך מתחם הענישה

לחובת הנאשם הרשעות רבות בעבירות רכוש; אלימות; סמים; מרמה; שיבוש משפט; הפרת הוראה חוקית; עבירות נגד גורמי אכיפת החוק ועוד.

כן לחובתו הרשעות מרובות, חוזרות ונשנות, בעבירות תעבורה, שענינן נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) ונהיגה בזמן פסילה (פסילת בית משפט).

הנאשם ריצה בעבר מספר עונשי מאסר ממושכים והוטלו עליו פסילות של רישיון הנהיגה פעם אחר פעם, אשר לא היה בהם כדי להציב לו גבול מרתיע ולגרום לו לשנות את דפוסי התנהגותו העברייניים.

עיון בעובדות גזר הדין ת/4 - שענינו עבירות שנעברו לאחר העבירות שבתיק הפלילי ולפני העבירות

שבתיק התעבורה, מלמד על המשך ההסלמה בהתנהגותו העבריינית של הנאשם, אשר במהלך ניהול התיק הפלילי, נתפס שוב בעבירות רכוש, בהן התפרצות לבית כנסת וגניבת ספרי תורה בשווי 640,000 ₪, תוך שהפר את תנאי המעצר שנקבעו בתיק זה, והסיע אותם ברכב למקום אחר, שעה שנוהג בזמן פסילה שהוטלה עליו על ידי בית משפט בתיק קודם. למחרת, מכר הנאשם את הרכב בו השתמש לעבור את העבירות, על מנת לשבש מהלכי משפט.

הנאשם עבר את העבירות שבתיק הצירוף, שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה ופסילה מותנית מגזר הדין ת/4. יוער, כי התביעה לא עתרה להפעלת הפסילה המותנית, אך משגזר הדין הוגש בהסכמה ומהווה ראיה לעונש, אין בידי בית המשפט האפשרות להימנע מהפעלת עונש זה.

המדובר בנאשם שהמציאות מוכיחה, כי אינו נרתע מדבר, והדרך היחידה שנותרה היא, הרחקתו מהחברה וכן הרחקתו מהדרך לתקופות משמעותיות.

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, ממנו עולה נזקקות טיפולית, אולם, משנעצר הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, לא היה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית כלשהי.

הסתבכויותיו הקודמות של נאשם זה וכן הממצאים שפורטו לעיל במסגרת הערכת שירות המבחן למבוגרים מטים הכף לכיוון ענישה ברף הגבוה של כל אחד ממתחמי הענישה. ברם, לאור הודאת הנאשם באשמה; נטילת האחריות מצדו; ובהתחשב בנסיבות שפורטו על ידי ההגנה, לרבות במוצג שהוגש מטעמה, תינתן לו הקלה מסוימת, כאשר העונש ימוקם על הצד הבינוני, או הבינוני - גבוה, של כל אחד ממתחמי הענישה.

לאור הודאת הנאשם באשמה, יגזור בית המשפט את עונשי המאסר כך שתהיה ביניהם חפיפה חלקית ויורה על הפעלת עונש המאסר המותנה, כך שחציו בחופף והיתרה - במצטבר.

כמובן, לאור כך שמאסרים מותנים קודמים לא הרתיעו את הנאשם, מוצא בית המשפט לגזור מאסרים מותנים ממושכים, לבל יהין הנאשם לשוב על התנהגותו העבריינית.

עיצומים כספיים

אשר לתיק האב, לאור התעוזה של הנאשם, להיכנס לביתו של אדם אחר, כשהוא מטפס דרך החלון, וליטול ממנו דבר מה, יושת פיצוי לטובת המתלונן.

עוד תושת, התחייבות להימנע מעבירה, אשר יש להביע תקווה, כי יהיה בה להרתיע הנאשם מלשלוח

שוב ידו ברכוש הזולת.

עוד מוצא בית המשפט, כי הן בנוגע לתיק הפלילי והן בנוגע לתיק התעבורה, יש להטיל עיצום כספי מסוג קנס.

פסילת רישיון נהיגה

אשר לרכיב פסילת הרישיון בפועל, במקרה דנן, חלה הוראת סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961:

הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיפים 62(3), 64, 64א, 65(א)(2) או (3) או 67, או על עבירה לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, ובעשר השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מעשר שנים;

[ההדגשות אינן במקור].

במקרה דנן, מדובר במי שהורשע ארבע פעמים בעשר השנים שקדמו לעבירות דנן, בעבירה לפי ס' 67 לפקודה.

במקרה דנן, לא מוצא בית המשפט, כי מתקיימות נסיבות המאפשרות פסילה למשך זמן קצר יותר, זאת לאור הזלזול הבוטה שמפגין הנאשם, כאשר במשך שנים ארוכות, ממשיך ליצור סיכון למשתמשי הדרך, שעה שנוהג ברכב, כאשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

על בית המשפט להרים את תרומתו לביעור הסיכון של הקטל בכבישים, אשר נגרם על ידי מי שאינו משווה לנגד עיניו את החובה לציית לחוק, ובעיקר את קדושת חייהם של המשתמשים בדרך, באמצעות עונשים משמעותיים שיהיה בהם כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים. אין די ברטוריקה ויש להטיל עונשים בעולם המעשה.

לאור האמור, תושת פסילה בת 10 שנים.

אשר לפסילה המותנית מגזר הדין ת/4, משלא עתרה התביעה להפעלתה - תופעל בחופף לפסילה שתושת על הנאשם בתיק זה.

כמובן, תושפת פסילת רישיון נהיגה על תנאי, למשך תקופה ממושכת, שיהיה בה להרתיע הנאשם מלהתעלם שוב מהחלטות שיפוטיות, או לנהוג שוב ללא רישיון נהיגה.

סיכום

לאחר ששמע טענות הצדדים על פה; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; עיין בראיות לעונש; עיין בפסיקה שהוגשה; שמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בגין תיק הפלילי;

ב. 18 חודשי מאסר בפועל בגין תיק הצירוף, כאשר 6 חודשים מתוכם, ירוצו בחופף לעונש שהוטל בסעיף א' לעיל ו-12 חודשים במצטבר;

ג. הפעל 4 חודשים מאסר על תנאי מגזר הדין ת/4, כך שחציו בחופף והיתרה - במצטבר;

ד. סך הכל, ירצה הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בכל אחד מהתיקים שבכותרת;

ה. 18 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ו. 9 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ז. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 62, 10 או 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961;

ח. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970;

ט. קנס בסך 10,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו;

י. פיצוי למתלונן בתיק הפלילי, ע.ת. 12 בכתב האישום המתוקן ת/1, בסך 3,000 ₪. התביעה תעביר פרטי המפוצה בתוך 14 ימים מהיום;

יא. הקנס והפיצוי ישולמו ב-13 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.08.24 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;

יב. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל

עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 35 יום נוספים;

יג. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 10 שנים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט עד ליום העבודה שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי החל מתאריך זה - כל עוד לא הופקד הרשיון - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

יד. הפעל פסילה על תנאי בת 9 חודשים מגזר הדין ת/4, בחופף לפסילה שהוטלה;

טו. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 12 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, במעמד הצדדים.